

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de Erasmus Universiteit Rotterdam, verder te noemen: het College, heeft op 15 september 2021 uitspraak gedaan op het beroep van

Mevrouw, hierna: appellante,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van de Examencommissie Erasmus School of Health Policy & Management (ESHPM), hierna verweerder, van 23 juli 2021 betreffende een waarschuwing en ongeldigverklaring van de integratieopdracht vanwege geconstateerde plagiaat zoals gedefinieerd in artikel 6 lid 1 van de Regels & Richtlijnen.

1. De procedure

1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:

- I. Het gesprek tussen appellante en verweerder van 5 juli 2021;
- II. De beslissing van verweerder betreffende een waarschuwing en ongeldigverklaring van de integratieopdracht vanwege geconstateerde plagiaat zoals gedefinieerd in artikel 6 lid 1 van de Regels & Richtlijnen van 23 juli 2021;
- III. Het beroepschrift van appellante van 1 augustus 2021;
- IV. De toezending van de verzochte stukken aan appellante van 2 augustus 2021;
- V. De aanvulling van het beroepschrift van appellante van 6 augustus 2021;
- VI. Het schikkingsgesprek tussen appellante en verweerder van 12 augustus 2021;
- VII. Het verweerschrift van verweerder van 24 augustus 2021;
- VIII. Het verzoek van gemachtigde om appellante zelfstandig op te roepen voor de hoorzitting van 1 september 2021.

1.2. Met het oog op de behandeling van het beroep is op 15 september 2021 een digitale hoorzitting gehouden. Appellante is, zonder gemachtigde, verschenen. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door en

1.3. Van de hoorzitting is een verslag gemaakt vide artikel 7:21 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) door het verhandelde ter zitting op te nemen in het besluit van het College.

2. Het geschil

2.1. Appellante kan zich niet verenigen met het genomen besluit en voert daartoe, kort samengevat het volgende aan:

- I. Zij heeft op geen moment iets gedaan wat in alle redelijkheid als fraude kan worden aangemerkt;
- II. Er is geen sprake zijn van opzet te kwader trouw;
- III. Ten onrechte wordt het label "fraudeur" opgeplakt;
- IV. Door de beslissing van de examencommissie loopt zij onevenredig veel studievertraging op;
- V. Weliswaar neemt verweerder haar kwalijk dat zij niet de juiste bron heeft vermeld, maar daarmee is er wel degelijk een bron vermeld. Het voorgaande brengt met zich dat er geen sprake is van pronken met andermans veren en als zodanig is er geen sprake van fraude in de zin van de Regels & Richtlijnen;
- VI. Onvoldoende duidelijk komt naar voren waar het verwijt van ontbreken van aanhalingstekens op ziet. Datzelfde speelt ook bij het gebruik van secundaire bronnen om een primaire bron te duiden;
- VII. Het standpunt van verweerder is apert onjuist en dient gecorrigeerd te worden.

2.2. Verweerder heeft zijn standpunten gehandhaafd en verweer gevoerd. In het bijzonder voert hij het volgende aan:

- I. Er is sprake van fraude en aan appellante is een herstelsanctie opgelegd;
- II. Gelet op de uitspraken van het CBHO van 7 januari 2015 en zaaknr. 2014/217 en die van 6 juni 2016 en zaaknr. 2015/247.5 speelt de intentie van appellant e geen rol bij de vaststelling van fraude. Verder brengt zij naar voren dat bij de vaststelling van plagiaat opzet niet vereist is en wijst in dat licht naar de uitspraken van het CBHO van 14 september 2016, zaaknr. 2016/099 en die van 17 juli 2017 zaaknr. 2017/007;
- III. Appellante wordt niet ten onrechte als fraudeur bestempeld. In dat licht wijst verweerder op de zinsnede onder de besluiten van 6 juli 2021 en 23 juli 2021, namelijk: "[verweerder gaat] ervan uit dat appellante niet de intentie heeft gehad om plagiaat te plegen". Daarbij merkt zij op dat enkel ESHPM medewerkers belast met het uitvoeren van het besluit en de studieadviseur (bij eventuele persoonlijke omstandigheden) op de hoogte zijn van het genomen besluit;
- IV. Voor zover gemachtigde betoogt dat appellante als gevolg van het besluit niet haar eerste jaar kan afronden en als zodanig een negatief bindend studieadvies krijgt, dit niet voor rekening komt van verweerder. Zie in dat licht de uitspraken van het CBHO van 2 april 2015, zaaknr. 2014/244 en die van 6 november 2017, zaaknr. 2017/095;
- V. Appellante pronkt duidelijk met andermans veren. Een voorbeeld daarvan is dat zij een letterlijk citaat aanhaalt uit een Nederlandstalig bron om een Engelstalige bron aan te duiden. Het voorgaande betekent dat er sprake is van een relevant feit en dus fraude;
- VI. De Turnitin uitdraai en de mondelinge uitleg bieden voldoende inzicht waar het plagiaat in het werk van appellante op ziet;
- VII. Het publiceren van werken die plagiaat bevatten zonder dat de opleiding daartegen optreedt zou de integriteit en het aanzien van de Erasmus Universiteit Rotterdam schaden. Daarmee is een herziening van het besluit niet aan de orde.

3. Het wettelijk kader

- 3.1. In artikel 7.12b tweede lid van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: "WHW") is het volgende bepaald:

"Indien een student of extraneus fraudeert, kan de examencommissie de betrokkene het recht ontnemen één of meer door de examencommissie aan te wijzen tentamens of examens af te leggen, gedurende een door de examencommissie te bepalen termijn van ten hoogste een jaar. Bij ernstige fraude kan het instellingsbestuur op voorstel van de examencommissie de inschrijving voor de opleiding van de betrokkene definitief beëindigen."

- 3.2. In de Regels en Richtlijnen Examencommissie ESHPM 2020-2021 (hierna: regels en richtlijnen) is, voor zover relevant bepaald:

"Artikel 6 Fraude

1. Onder fraude wordt verstaan: het handelen of nalaten van een student waardoor het voor de examinerator en de examencommissie geheel of gedeeltelijk onmogelijk is of is geworden zich een juist oordeel te vormen over de door de student verworven kennis, inzicht en vaardigheden of over de kennis, inzicht en vaardigheden van medestudenten."

(...)

3. De volgende zaken worden in ieder geval als fraude aangemerkt:

(...)

- x. Plagiaat plegen, waaronder hier wordt verstaan het voor een (groeps)opdracht, werkstuk, scriptie of enige andere vorm van tekst die onderdeel uitmaakt van een tentamen, uit eigen of andermans werk letterlijk of in vertaling overnemen van een passage groter dan een of enkele woorden zonder dit aan te geven middels aanhalingstekens of een ander eenduidig typografisch hulpmiddel, zelfs indien een bibliografisch naspeurbare correcte bronverwijzing is opgenomen.

"Artikel 7 Fraude en wangedrag; sancties

(...)

7. Afhankelijk van de ernst van de gepleegde fraude, herhaalde fraude daaronder begrepen, kan de examencommissie aan de student sancties opleggen, waaronder in ieder geval de volgende:
 - a. berisping of waarschuwing
 - b. ongeldigverklaring van de betreffende (groeps)opdracht of het werkstuk; (...)"

- 3.3. In een uitspraak van het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs (hierna: CBHO) van 5 januari 2015 en zaaknr. 2014/096, [r.o. 2.9] is het volgende, voor zover van belang, overwogen:

"(...) [I]n het algemeen fraude nadrukkelijk moet worden onderscheiden van handelen van een student waaruit blijkt dat hij tekortschiet in de eisen die de opleiding stelt om tot een positieve beoordeling van het resultaat te komen."

- 3.4. In een uitspraak van het CBHO van 7 januari 2015 en zaaknr. 2014/217, [r.o. 2.4.1.] is het volgende overwogen:

"Het opleggen van een maatregel in de zin van artikel 7.12b, tweede lid, van de WHW dient te worden aangemerkt als een strafmaatregel, die op evenredigheid dient te worden getoetst. Aan zodanige maatregel dienen expliciet feiten, omstandigheden en verklaringen ten grondslag te worden gelegd die de maatregel kunnen dragen."

- 3.5. In een uitspraak van het CBHO van 1 juli 2015 en zaaknr. 2015/014, [r.o. 2.7.2] is het volgende, voor zover relevant overwogen:

"[Turnitin] is bedoeld om de overeenkomsten tussen twee documenten vast te stellen."

- 3.6. In een uitspraak van het CBHO van 3 april 2018 en zaaknr. 2017/157, [r.o. 2.3.1] is het volgende, voor zover van belang, overwogen:

“Voorop staat dat, zoals het College eerder heeft overwogen (zie uitspraak van 9 januari 2017 in zaak nr. 2016/125; www.cbho.nl), plagiaat een vorm van fraude is die met inachtneming van de in de WHW en OER neergelegde regels kan worden gesanctioneerd. De vraag of fraude is gepleegd, dient te worden beoordeeld aan de hand van objectieve maatstaven, waarbij, anders dan appellant heeft betoogd, de intenties van de betrokken student niet van belang zijn.”

- 3.7. In een uitspraak van het CBHO van 3 april 2019 en zaaknr. 2018/197.6 [r.o. 2.3.1] is het volgende, voor zover van belang, overwogen:

“Wat betreft de stelling van het CBE dat de waarschuwing van 4 juni 2018 geen besluit is in de zin van artikel 1:3 van de Awb, overweegt het college als volgt. De aan appellant gegeven waarschuwing is gebaseerd op artikel 11.12 eerste lid van de Regeling, waarin de sanctie van berisping is vermeld. Verder staat vast dat -in geval van een toekomstig incident- de waarschuwing ten nadele van appellant zal worden meegewogen bij het eventuele opleggen van een sanctie. Ook is aan de aan appellant gegeven waarschuwing geen termijn verbonden. Gelet hierop moet worden geconcludeerd dat de waarschuwing voor appellant negatieve gevolgen zou kunnen hebben gedurende een onbepaalde termijn. Hiermee is gegeven – ingeval van een mede op basis van die waarschuwing gegeven sanctie- de rechtmatigheid van die waarschuwing bewijsrechtelijk niet meer effectief kan worden bestreden. Onder die omstandigheden is het College, onder verwijzing naar overweging 2.3 van de uitspraak van 12 oktober 2018 in zaak nr. 2018/092 (www.cbho.nl) van oordeel dat de waarschuwing uit oogpunt van rechtsbescherming met een Awb-besluit gelijk moet worden gesteld. Dit betekent dat het CBE zich in zijn beslissing van 3 oktober 2018 terecht inhoudelijk over het door appellant ingestelde administratief beroep heeft gebogen”

- 3.8. In een uitspraak van het CBHO van 1 maart 2021 en zaaknr. 2020/155 is het volgende, voor zover van belang, overwogen:

“Daarbij moet in aanmerking worden genomen dat in de wetenschap van groot belang is dat op juiste en volledige wijze wordt aangegeven dat en in hoeverre gebruik wordt gemaakt van andermans werk.(...) Dat neemt niet weg dat niet iedere onjuiste bronvermelding is aan te merken als plagiaat (...) Voor de vraag of sprake is van plagiaat (...), voor zover het gaat om het niet, onjuist of onvolledig verwijzen naar bronnen, zijn de omvang en de ernst van de onjuiste bronvermelding van belang.”

4. Overwegingen

- 4.1. Het College ziet aanleiding om eerst te bezien of appellante zich schuldig heeft gemaakt aan plagiaat (fraude). Van plagiaat is sprake wanneer voor een (groeps)opdracht, werkstuk, scriptie of enige andere vorm van tekst die onderdeel uitmaakt van een tentamen, uit eigen of andermans werk letterlijk of in vertaling overnemen van een passage groter dan een of enkele woorden zonder dit aan te geven middels aanhalingstekens of een ander eenduidig typografisch hulpmiddel, zelfs indien een bibliografisch naspeurbare correcte bronverwijzing is opgenomen. Dat neemt overigens niet weg dat iedere onjuiste bronvermelding kan worden aangemerkt als plagiaat in de zin van artikel 6 lid 3 onder x regels en richtlijnen (vgl. uitspraak van het CBHO van 5 januari 2015 zaaknr. 2014/096, [r.o. 2.9]). Voor de vraag of sprake is van plagiaat, voor zover het gaat om het niet, onjuist of onvolledig verwijzen naar bronnen, zijn de omvang en de ernst van de onjuiste bronvermelding van belang (zie uitspraak van het CBHO van 1 maart 2021, zaaknr. 2021/155, [r.o. 2.7]).
- 4.2. Het College stelt voorop dat appellante verantwoordelijk is voor een juiste bronvermelding en zich er derhalve van dient te vergewissen dat er in haar integratieopdracht een goede bronvermelding aanwezig is. In dat licht is ter zitting de plagiaatscan score van 35% besproken. Onderdeel van die score zijn onder meer de passages waarvan de herkomst wel op een juiste wijze verantwoord is. Het College is van oordeel dat het op de weg van verweerder had gelegen om de onderdelen die wel op een juiste wijze zijn verantwoord buiten de plagiaatscan te houden en inhoudelijk onderzoek te verrichten naar de omvang en ernst van de onjuiste bronvermelding (vgl. uitspraak van het College van 16 september 2019, zaaknr. 19.135). Deze toets is niet gemaakt, althans niet in de procedure overgelegd. Het College acht het op grond van het voorgaande, en ondanks enkele door verweerder gegeven voorbeelden, onvoldoende aannemelijk dat zonder meer kan worden vastgesteld dat appellante zich schuldig heeft gemaakt aan plagiaat.
- 4.3. Het bovenstaande leidt tot de conclusie dat het besluit van verweerder van 23 juli 2021 niet in rechte stand kan houden en het beroep gegrond moet worden verklaard.
- 4.4. Gelet op het voorgaande behoeven de overige grieven die appellante heeft aangevoerd geen bespreking meer.
- 4.5. Tot slot ziet het College aanleiding ten overvloede het volgende te overwegen. Het staat de examinerator vrij om het tekortschieten in bronvermelding van appellante te betrekken bij de beoordeling van de opdracht. Daarbij mag de examinerator ook betrekken dat appellante tot tweemaal toe met voorbeelden van (in)correcte verwijzingen is voorzien.

5. Uitspraak

Het College,

- I. verklaart het beroep van appellante gegrond;
- II. vernietigt de beslissing van verweerder van 23 juli 2021;
- III. verzoekt verweerder met inachtneming van deze uitspraak binnen drie weken na verzenddatum van deze uitspraak een nieuwe beslissing te nemen;
- IV. Veroordeelt verweerder tot vergoeding van bij verzoeker in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 133,50 (zijnde €534,- x wegingsfactor 0,25) geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Tegen deze uitspraak kan een betrokkene binnen zes weken met ingang van de dag na die waarop deze uitspraak is bekend gemaakt beroep instellen bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs te Den Haag.